

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd, Sofia-grad (Bulharsko)
18. novembra 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedaťel na Daržhavna agencija za bezhancite**

(Vec C-585/16)

(2017/C 046/17)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd, Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Serin Alheto

Žalovaný: Zamestnik-predsedaťel na Daržhavna agencija za bezhancite

Prejudiciálne otázky

1. Vyplyva z článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95⁽¹⁾ v spojení s článkom 10 ods. 2 smernice 2013/32⁽²⁾ a článkom 78 ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie, že:

A) je prípustné, aby sa žiadosť o medzinárodnú ochranu osoby bez štátneho občianstva s palestínskym pôvodom, ktorá je zaregistrovaná ako utečenec na Úrade Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA), a ktorá pred podaním žiadosti mala pobyt v oblasti pôsobnosti tohto úradu (pásmo Gazy), posudzovala ako žiadosť podľa článku 1 písm. A Ženevského dohovoru o utečencoch z roku 1951 a nie ako žiadosť o poskytnutie medzinárodnej ochrany podľa článku 1 písm. D druhej vety tohto dohovoru za predpokladu, že k prevzatiu príslušnosti na preskúmanie žiadosti došlo z iných ako rodinných a humanitárnych dôvodov a posúdenie žiadosti sa spravuje smernicou 2011/95?

B) je prípustné, aby sa takáto žiadosť neposudzovala s ohľadom na podmienky stanovené v článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 a primerane sa neuplatnil výklad tohto ustanovenia uskutočnený Súdny dvorom Európskej únie?

2. Má sa článok 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 v spojení s článkom 5 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je v prejednávanej veci sporný § 12 ods. 1 bod 4 Zakona za ubežichteto i bezhancite (azylový a utečenecký zákon, ďalej len „ZUB“), ktorý v súčasnosti platnom znení neobsahuje explicitné ustanovenie o ochrane *ipso facto* palestínskych utečencov a ani požiadavku, aby ochrana z akéhokoľvek dôvodu zanikla, ako aj v tom zmysle, že článok 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 je dostatočne jasný a nepodmienený, a preto má priamy účinok, a je teda uplatniteľný bez toho, aby sa osoba žiadajúca o poskytnutie medzinárodnej ochrany musela na toto ustanovenie výslovne odvolať, ak sa má samotná žiadosť posúdiť podľa článku 1 písm. D druhej vety Ženevského dohovoru o utečencoch?

3. Vyplyva z článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 v spojení s článkom 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95, že v rámci súdneho konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu vydanému v súlade s článkom 10 ods. 2 smernice 2013/32 o nepriznaní medzinárodnej ochrany a s ohľadom na skutkové okolnosti v konaní vo veci samej je prípustné, aby prvostupňový súd rozhodoval o samotnej žiadosti o medzinárodnú ochranu podľa článku 1 písm. D druhej vety Ženevského dohovoru o utečencoch a vykonal posúdenie podľa článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95, ak žiadosť o medzinárodnú ochranu podala osoba bez štátneho občianstva s palestínskym pôvodom, ktorá je zaregistrovaná ako utečenec na UNRWA, a pred podaním žiadosti mala pobyt v oblasti pôsobnosti tohto úradu (pásmo Gazy), a ak sa táto žiadosť v rozhodnutí o nepriznaní medzinárodnej ochrany neposudzovala z hľadiska vyššie uvedených predpisov?

4. Vyplýva z ustanovenia článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 s ohľadom na právo na účinný opravný prostriedok a v súvislosti s požiadavkou „posúdenia skutkových aj právnych otázok v plnom rozsahu *ex nunc* ...“, vykladanou v spojení s článkami 33 a 34, ako aj s článkom 35 ods. 2 tejto smernice a článkom 21 ods. 1 smernice 2011/95, v spojení s článkami 18, 19 a 47 Charty základných práv Európskej Únie, že v rámci konania o opravnom prostriedku vedenom pred vnútroštátnym súdom proti rozhodnutiu vydanému podľa článku 10 ods. 2 smernice 2013/32 o odmietnutí medzinárodnej ochrany je prípustné, aby:
- A) prvostupňový súd po prvý krát rozhodol o prípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu a o vrátení alebo vyhostení osoby bez štátneho občianstva do krajiny, v ktorej mala pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu pobyt po tom, čo azylovému orgánu uložil povinnosť, aby predložil dôkazy potrebné na tento účel a dotknutej osobe umožnil vyjadriť sa k prípustnosti žiadosti alebo
 - B) prvostupňový súd z dôvodu podstatnej procesnej vady zrušil rozhodnutie a azylovému orgánu uložil povinnosť, aby v súlade s pokynmi týkajúcimi sa výkladu a uplatnenia právnych predpisov opätovne rozhodol o žiadosti o medzinárodnú ochranu tak, že v rámci posudzovania prípustnosti vykoná pohovor v zmysle článku 34 smernice 2013/32 a rozhodne o otázke, či je možné, aby bola osoba bez štátneho občianstva vydaná do krajiny, v ktorej mala pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu pobyt?
 - C) prvostupňový súd vyhodnotil bezpečnostnú situáciu v krajine, v ktorej mala osoba pobyt v čase pojednávania, resp. v čase vyhlásenia rozsudku, ak došlo k podstatnej zmene okolností, z ktorej treba vychádzať pri rozhodovaní v prospech dotknutej osoby?
5. Má sa pomoc, ktorú poskytuje Úrad Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA) považovať za inú dostatočnú ochranu v zmysle článku 35 ods. 1 písm. b) smernice 2013/32 v danej krajine, kde tento úrad pôsobí, ak tento štát uplatňuje zásadu zákazu vydania alebo vyhostenia v zmysle Ženevského dohovoru o utečencoch z roku 1951 v súvislosti s osobami, ktorým tento úrad pomáha?
6. Vyplýva z článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 v spojení s článkom 47 Charty základných práv, že právo na účinný opravný prostriedok v súvislosti s ustanovením, podľa ktorého sa vykoná „prípadne posúdenie potreby medzinárodnej ochrany podľa smernice 2011/95“ zaväzuje vnútroštátny súd, aby v rámci konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu, v ktorom sa meritórne posudzuje žiadosť o medzinárodnú ochranu a odmieta sa priznanie medzinárodnej ochrany, vyhlásil rozsudok:
- A) ktorý nadobudne účinnosť, okrem otázky zákonnosti nepriznania ochrany aj s ohľadom na potrebu poskytnúť žiadateľovi medzinárodnú ochranu podľa smernice 2011/95, a to aj vtedy, ak podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu môže medzinárodnú ochranu poskytnúť len správny orgán svojim rozhodnutím;
 - B) o potrebe poskytnutia medzinárodnej ochrany v podobe primeraného posúdenia žiadosti o medzinárodnú ochranu, bez ohľadu na procesné pochybenia azylového orgánu v rámci preskúmania žiadosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).